

України від 10 липня 2019 р. №526-р. *Офіційний вісник України* від 30.07.2019. №57. Стор. 139.

3. Про схвалення Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 р. : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 р. №806-р. *Офіційний вісник України* від 05.11.2013. №5783 Стор. 23.

4. Про деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017-2021 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. №1056. *Офіційний вісник України* від 27.01.2017. №8. Стор. 63. Ст. 237.

5. Про основні засади державної аграрної політики та державної політики сільського розвитку: проект Закону №9162 від. 04.10.2018. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64742 (дата звернення 12.11.2020).

6. Про племінну справу у тваринництві : Закон України від 15 грудня 1993 р. №3691-ХІІ. *Голос України* від 11.01.1994 р.

7. 16 Animal AgTech innovators transforming the livestock. URL: <https://animalagtech.com/start-ups-transforming-the-livestock-industry/> (дата звернення 10.11.2020).

Туєва О. М.,

Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри земельного та аграрного права

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОТЕХНОПАРКІВ

Об'єктивний характер науково-технічного прогресу, що зумовлює сталий розвиток сільськогосподарського виробництва призводить до необхідності застосування ефективних механізмів інноваційної державної політики, які виступають одним з основних

факторів підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських товаровиробників.

Інноваційний розвиток агросфери передбачає вибір найефективніших технічних, технологічних, управлінських, економічних та юридичних рішень, заснованих на сучасних наукових досягненнях, а отже виходить за межі однієї галузі й має міждисциплінарний характер.

Національними пріоритетами інноваційної діяльності відповідно до Закону України від 8 вересня 2011р. “Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні”, є забезпечення економічної безпеки держави, створення високотехнологічної конкурентоспроможної екологічно чистої продукції, надання високоякісних послуг та збільшення експортного потенціалу держави з ефективним використанням вітчизняних та світових науково-технічних досягнень.

Стратегічними пріоритетними напрямками інноваційної діяльності на 2011-2021 роки Закон визнає: впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії; технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу; широке застосування технологій більш чистого виробництва та охорони навколишнього природного середовища.

Комплексний, багатогалузевий характер сільськогосподарського виробництва потребує пропорційного розвитку всіх його структурних елементів. Ізольоване, фрагментарне застосування інноваційних процесів, а також нерозвинена інноваційна інфраструктура аграрного сектору економіки стримує інноваційну активність в аграрній сфері.

Інноваційними чинниками розвитку сільськогосподарських підприємств є не лише нові технології, оснащення, а й розвиток та вдосконалення форм та систем організації праці, створення таких альтернативних інтегрованих підприємницьких структур, в яких усі їх складові узгоджено взаємодіють і мають можливість запроваджувати наукові досягнення у виробничо-господарську діяльність в агросфері. Саме такою інноваційною структурою, що апробована світовою практикою, мають стати агротехнопарки.

На даний момент в Україні лише започаткована правова основа для створення, розвитку та стабільного функціонування агротехнопарків.

Правові та економічні засади запровадження та функціонування спеціального режиму інноваційної діяльності технологічних парків визначені у Законі України від 16 липня 1999р. «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків». Відповідно до нього, технологічний парк (технопарк) – юридична особа, або група юридичних осіб, що діють відповідно до договору про спільну діяльність без створення юридичної особи та без об'єднання вкладів з метою створення організаційних засад виконання проектів технологічних парків з виробничого впровадження наукоємних розробок, високих технологій та забезпечення промислового випуску конкурентоспроможної на світовому ринку продукції.

Виходячи з даного визначення, сучасний агротехнопарк необхідно розглядати як багатопрофільну інноваційну структуру, що забезпечує інтеграцію науки, освіти і виробництва, з метою розробки і впровадження науково-технічних досягнень в агросферу.

Провідна роль у розвитку агротехнопарків належить державі, яка формує політику і стратегію інноваційного розвитку, визначає форми, види й джерела їх фінансування, запроваджує підтримку науково-технічних проектів.

Особливістю державно-правового регулювання цих структур є відомча розгалуженість: так, суб'єкти сільськогосподарського виробництва і науково-дослідні аграрні установи підвідомчі Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, навчальні заклади аграрного спрямування - Міністерству освіти і науки, а самі технопарки – Державному комітету з питань науково-технічного та інноваційного розвитку.

Агротехнопарки створені на засадах державно-приватного партнерства, що дає можливість одночасно реалізувати інтереси та потреби держави, науково-дослідних та навчальних закладів, а також сільськогосподарських товаровиробників.

Попри те, що на сьогодні в аграрній сфері зареєстровано лише один «Агротехнопарк», їх поширення може стати ключовим чинником розвитку агросфери. Саме агротехнопарки можуть стати осередками впровадження в практику фундаментальних та прикладних наукових досліджень. Технопаркові аграрні структури сприятимуть розвитку сільських територій, забезпечать зростання

зайнятості населення і диверсифікацію аграрного виробництва, підвищення якості та безпечності сільськогосподарської продукції. Завдяки локальному розташуванню складових агротехнопарку на одній території, зменшаться витрати на перевезення сільськогосподарської продукції. Реалізація інноваційного проекту із впровадження агротехнопарків дозволить створити сприятливі умови для залучення інвестицій у сільське господарство.

Україна має всі передумови для створення й запровадження інноваційної моделі розвитку агросфери: високий науковий, інтелектуальний і кадровий потенціал, розвинену систему вищої школи, потужних сільськогосподарських товаровиробників. Для реалізації даного інноваційного проекту необхідним є посилення державного впливу на розвиток інноваційної діяльності в агросфері, зокрема, шляхом формування державних замовлень на інноваційний продукт, що розробляється і створюється у відповідності до пріоритетних та стратегічних інноваційних проектів, застосування прямих та непрямих заходів фінансової підтримки, розроблення й затвердження державних та регіональних програм інноваційного розвитку агросфери.

*Федорович В. І.,
Львівський національний університет
Імені Івана Франка, доцент кафедри
соціального права*

КРИТЕРІЙ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ

Забезпечення раціональності землекористування є однією з базових засад земельного законодавства України і визнається Земельним кодексом (далі – ЗК) як головним завданням земельного законодавства (ст. 4 ЗК України), так і його принципом (ст. 5 ЗК України).

Разом з тим ЗК України не дає визначення поняття раціонального використання земель чи його основних критеріїв. Визначення поняття раціонального використання земель дається в державно-